

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι λόγοι για τους οποίους, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1, σημειώνονται στην εποχή μας αλλαγές στη γραπτή γλώσσα είναι:

- Η εμφάνιση νέων μορφών λόγου που σχετίζονται με την εκτεταμένη χρήση των νέων τεχνολογιών πληροφορικής.
- Οι νέες τεχνολογίες δεν ευθύνονται αποκλειστικά για το εύρος των αλλαγών.
- Έρευνες αναφέρονται στην ευθύνη ευρύτερων αλλαγών, όπως των οικονομικών, των κοινωνικών και των πολιτισμικών.
- Υπαιτιότητα φέρει και η τάση του δημοσιογραφικού λόγου να παραπέμπει όλο και περισσότερο σε προφορικό.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η πρώτη με τη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 συνδέονται νοηματικά από τη στιγμή που έχουν κοινό θεματικό κέντρο, δηλαδή τα δεδομένα των ερευνών, πρόσφατων και παλαιότερων, για την επίδραση που έχει η χρήση υπολογιστών στην παραγωγή γραπτού λόγου. Η νοηματική σύνδεση αποτυπώνεται με το επίρρημα «Επιπλέον» στην αρχή της δεύτερης παραγράφου, το οποίο δηλώνει προσθήκη νοήματος.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η σύνταξη στις κύριες προτάσεις της πρώτης παραγράφου του Κειμένου 1 είναι παθητική.

Αυτό φαίνεται στην πρώτη πρόταση (Μεγάλη συζήτηση έχει πραγματοποιηθεί ... προς τις θετικές συνέπειες) και στη δεύτερη περίοδο λόγου, στην πρόταση «Ακόμη, ιδιαίτερη βαρύτητα έχει δοθεί ... γραπτού λόγου».

Με την επιλογή της παθητικής σύνταξης ο συγγραφέας τονίζει τα αποτελέσματα των ερευνών που έχουν γίνει για την επίδραση της χρήσης των Ηλεκτρονικών Υπολογιστών στην παραγωγή του γραπτού λόγου. Με την παθητική σύνταξη αναδεικνύει το μέγεθος της συζήτησης που έχει προκύψει από τα δεδομένα ερευνών, τη βαρύτητα που έχει η ανάλυση νέων μορφών γραπτού λόγου και η αναζήτηση των επιπτώσεων που προκύπτουν.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το σκηνικό στο ποίημα (Κείμενο 2) στήνεται σε ένα αρχαίο θέατρο. Πρωταγωνιστής είναι ένας νέος που έχει επισκεφτεί τον χώρο. Ο νέος χαρακτηρίζεται «ανύποπτος», δηλαδή ανυποψίαστος, δεν γνωρίζει τη βαρύτητα του χώρου, αλλά είναι «ωραίος», όπως «εκείνοι» (προφανής ο παραλληλισμός με την αρχαία Ελλάδα). Η αντίδραση του νέου είναι να βγάλει μια ιαχή. Η ποιητική φωνή ερμηνεύει αυτή την αντίδραση με το σχήμα άρσης – θέσης: Η κραυγή δεν οφείλεται στον θαυμασμό για τον χώρο, αλλά στη χαρά και στην ενεργητική διάθεση της νεότητας ή αποδίδεται στην επιθυμία του να δοκιμάσει την ηχητική του χώρου. Ενδιαφέρον έχει ότι η ηχώ ανταποκρίνεται, αλλά εκείνο που τονίζεται είναι η μοναδικότητά της και η ικανότητά της να μην επαναλαμβάνεται, αλλά μόνο να εκφράζει την υψηλή Τέχνη (ύψος απροσμέτρητο).

Ανάλογα με την πρόσληψη του ποιήματος και των νοημάτων του ο/η μαθητής/τρια εκφράζει την αντίδρασή του/της σε έναν ανάλογο χώρο, όπου κυρίαρχη είναι η παρουσία του αρχαίου δράματος.